

CYPRIAN NORWID – ŚWIADEK PRAWDY

CYPRIAN NORWID – ŚWIADEK PRAWDY

Mal. Fabian Jałocha (olej na płótnach, 80 cm x 60 cm, 2015)

I płótno – „tło” – według akwareli Norwida „Thabor”

Zaprowadził ich na górę wysoką, a tam „jedyne raz za życia ziemskiego Jezus objawił się uczniom <w postaci Bożej>” (komentarz do MK 9,2). Piękno przemienienia... Piękno kształtem jest Miłości (1) „Piękno – praca – zmartwychwstanie: ta Norwidowska triada pozostaje zawsze w mocy” (JPiI, 8. VI. 1991 r., Warszawa, Teatr Wielki) Było im tak dobrze, że chcieli zostać, ale nie pozwolił, bo jeszcze ciosać trzeba krzyż na świecie,...(2) Schodząc zastanawiali się co znaczy z martwych powstać; nie wiedzieli jeszcze, że aby „zamieszkać na Taborze” (3) trzeba być wcześniej na niższym, skalistym wzgórzu za miastem. ...zapowiedziano nam na Golgocie, iż p r a w d a z w y c i ę ż y ł a i że my przeto w sukcesję dokonanej prawdy onej wchodzimy (4)

II płótno – Cyprian Norwid z przesłaniem:

„Człowiek na to przychodzi na planetę, ażeby dał świadectwo prawdzie”.

...korzeniem wszelkiej prawdy jest i był, i będzie Zbawiciel... (5) ... co prawdą jest w ziarneczku piasku, i w obrocie słońca, na skroś bytów, tylko to prawda...(6) I tylko „prawda”, w różnych kontekstach, ale zawsze żywa, biblijna, do życia budząca, prawie 800 razy występuje u „poety krzyża”. Krzyż, który stał się nam bramą (7) układa się na obrazie z nitek wątku i osnowy.

„Ale gdzież to dziś uczą, że połowa umiejętności

– krzyża swojego szukać [powołania życiowego w „z-bożnianiu czasów”, w „walce wesolej”], a druga połowa – nieść go za Zbawicielem i na grobie swym stawić?” (9)

Cytaty z Norwida:

1. Promethidion, Bogumił
2. W pamiętniku L. A.
3. Fortepian Szopena
4. O Juliuszu Słowackim IV
5. z listu do M. Trębickiej, maj 1854
6. z listu do K. Ruprechta, kwiecień 1866
7. Dziecię i krzyż
8. z listu do J. I. Kraszewskiego, sierpień 1866
9. z listu do J. B. Zaleskiego styczeń 1851 r.

„Wszystkim Polakom, a w sposób szczególny miłośnikom twórczości Cypriana Norwida życzę, aby przez ich pracę spełniały się w społeczeństwie słowa kończące *Fortepian Szopena*: < Jękły – głuche kamienie: / - Ideał – sięgnął bruku - - >” (JPiI, Watykan, 2001 r.)

(objaśnienie z cytatów zestawiała Elżbieta)